

Elia's vlucht

Periodethema: Elia
1 Koningen 19: 1-18

a. Elia vlucht naar de woestijn (1 Kon. 19: 1-8)

UITLEG VAN DE TEKST

Veel priesters van Baäl zijn gedood op bevel van Elia. Maar degene die hen naar Israël heeft gehaald, leeft nog: Izebel! Haar dodelijke haat vlamt op wanneer zij hoort van de overwinning des Heeren. Zij kan maar slecht tegen haar verlies. Iemand vergelijkt haar met 'een tijgerin die van haar jongen beroofd is'. Zij laat bekendmaken dat Elia spoedig ter dood zal worden gebracht: 'Ik zal morgen omtrent deze tijd uw ziel stellen als de ziel van één hunner' (vers 2). De strijd gaat door!

Elia gaat echter deze strijd niet aan. Hij slaat op de vlucht. Vierhonderdvijftig schreeuwende en krijsende Baälsprofeten deerden hem niet. De woorden van één vrouw maken hem doodsbang. Waarschijnlijk is Elia ook moe door alles wat zich de achterliggende tijd heeft afgespeeld.

Elia vlucht 'om zijns levens wil' (vers 3). Elia vreest voor zijn leven! In vers 3 lezen we hoe ver hij vlucht. Hij vlucht helemaal tot in de woestijn Sinaï. Elia gaat dus van het noorden (de Karmel) naar het zuiden (de Sinaï). Wanneer hij de woestijn bereikt, loopt hij zelfs daar nog een dag door (vers 4a)! Van diepe vermoeidheid valt Elia in slaap onder een struik in de woestijn. In de Bijbel is sprake van een 'jeneverboom'. Die boom is een echte woestijnstruik. De plant is bladerloos en de zakjes blijven in hun geheel groen. De plant vertakt zich zeer sterk en bereikt de hoogte van een man. Daardoor geeft hij best wat schaduw in de boomloze woestijn. In het voorjaar zijn de takken vol prachtige witte bloemen. De naam jeneverboom wordt ontleend aan de bittere wortels. Onder deze boom wil Elia ster-

ven. Hij gaat slapen met de wens om nooit meer wakker te worden. De Heere Zelf ontfermt Zich over Zijn kind. Elia krijgt antwoord van God. Het is een ander antwoord dan hij gehoopt had. Er klinkt een bevel: 'Sta op en eet!' Elia ziet aan het hoofdeinde een gebakken koek en een fles met water. Zo dichtbij komt zijn HEERE, de trouwe God van Zijn verbond. Elia hoeft zo niet voor zijn eten en drinken te lopen. Tot tweemaal toe beveelt God hem om op te staan en te eten. Tussen het eerste en tweede eten en drinken slaapt Elia opnieuw. Hij is vermoeid. De Heere gunt zijn knecht rust!

Elia zei: 'Het is genoeg...' God geeft genoeg om de roeping weer te vervullen. Let wel op de woorden: 'Anders zou voor u de weg teveel zijn.' Elia kan zelf de last niet dragen. Zonder God is alles teveel.

TER OVERWEGING

Een aantal zaken kunnen al naar gelang het bevattingsvermogen van de kinderen worden uitgewerkt:

1. Wij kunnen ook op hoogtepunten vertoeven in het leven van het geloof. Het leven gaat echter verder! God en de duivel, Christus en de antichrist, vrouwenzaad en slangenzaad staan tegenover elkaar. Wapenstilstand is niet mogelijk.
2. De grote mond van Izebel is voor Elia groter dan het woord van God. Had Elia niet op zijn post moeten blijven? Dat is een diepe les! Wij moeten leren om op onze post te blijven. Wanneer de Heere het niet uitdrukkelijk beveelt, hebben wij te staan waar Hij ons roept. Liever met Gods hulp op een moeilijke post, dan zonder Gods hulp op de vlucht.
3. Er is er maar Eén geweest Die nooit gevlucht is. Hij is gehoorzaam geweest tot in de dood! Zo is Hij de overste Leidsman en Voleinder van het geloof.

Hij zegt: 'Wees getrouw tot de dood en ik zal u geven de kroon des Levens.'

4. Gelukkig zijn er onverhoorde gebeden. De Heere geeft niet altijd wat wij wensen. Er is een genade van verhoorde en van onverhoorde gebeden.

5. God geeft de vermoeiden kracht (Jes. 40). Hij eist niet het onmogelijke en zorgt voor de Zijnen. De woorden gericht aan Elia worden nogal eens uitgesproken rond de avondmaalsviering! Christus' werk is spijs en drank tot het eeuwige leven!

6. Zonder Gods genade is de weg voor een mens teveel. Geen mens kan de zwaarte van de dood aan. Geen mens kan het oordeel van God aan. Dan staan we er alleen voor en leven we voor eigen rekening. Wie leeft van Christus en Zijn volkomen genade ligt in goede handen. Zo zijn we zwak en toch machtig!

b. God maakt zich aan Elia bekend (1 Kon. 19: 9-21)

UITLEG VAN DE TEKST

Elia gehoorzaamt Gods bevel. Hij staat op en eet en drinkt. Hij ontvangt daarop zoveel kracht, dat hij veertig dagen en veertig nachten kan reizen. Hij reist tot aan de berg Gods, Horeb. Wonderlijk: God legt zoveel kracht in weinig voedsel dat een mens er volop uit kan leven. In eigen kracht hield Elia het geen dag vol, in Gods kracht reist hij veertig dagen. Wanneer we op de kaart kijken, valt het op dat Elia geen veertig dagen nodig heeft gehad om bij de Horeb te komen. Elia heeft dus blijkbaar in de woestijn rondgezworven. Kennelijk had Elia die tijd nodig als voorbereidingstijd. Bij de Horeb wacht de Heere Zijn knecht op. Nauwelijks is Elia aangekomen of de Heere spreekt hem aan: 'Wat maakt gij hier, Elia?' (vers 9) Nauwkeurige lezing leert dat het niet gaat om een verwijtende vraag, maar om een uitnodigende vraag. De Heere gaat aan Elia de gelegenheid geven om zijn hart uit te storten: Elia, wat is er aan de hand? Dan komt het hoge woord eruit:

a. Aanklacht tegen het volk van het verbond. Zij hebben het verbond verlaten, de altaren verbroken en de profeten van God gedood. Het volk van God heeft de weldaden van God ingeruild voor de heidense Baäldienst.

b. Ik ben alleen overgebleven en zij zoeken mijn ziel om die weg te nemen. Deze woorden geven aan, dat Elia weinig hoop heeft voor het volk van God.

Tegenover de klachten van Elia stelt de Heere Zijn 'Ik!' De Heere heeft nog zeventuizend onderdanen overgehouden die hun knieën niet hebben gebogen voor de Baäl. Tegelijk geeft God aan Elia bijzondere tekenen: wind, aardbeving, vuur en de stilte. In de eerste drie is de HEERE niet, in het laat-

ste teken komt de HEERE wel. We kunnen deze tekenen zien in het licht van wat volgt: Syrië, Jehu en Elisa zullen zijn als een stormwind, aardbeving en vuur. Er komt een tijd van gericht en loutering. Echter: dwars door alle oordelen heen werkt de Heere in de stilte (het overhouden van een volk dat de Heere dient).

TER OVERWEGING

1. In de aanklacht van Elia wordt ons de spiegel voorgehouden. Is het leven in het verbond met God onze dagelijkse levenspraktijk? Zijn de altaren van belijdenis van zonde, gebed en lof bij ons in stand gebleven? Zijn de dienaren van God, die ons het Woord Gods verkondigen, in ere? Hoeveel geestelijke goederen zijn niet ingeruild voor het moderne levensgevoel?

2. Het gevoel van alleen overgebleven zijn kan ook ons treffen. De woorden 'ik ben alleen' hoort bij de rekenkunde van het ongeloof. Ongeloof trekt af en telt niet op! Ondertussen is het best moeilijk wanneer mensen er voor hun gevoel alleen voor staan: een kind in de klas, een moeder in het gezin, een vader op z'n werk.

3. De Heere werkt op Zijn eigen wijze. Het is de weg van de stilte. Wij denken vaak: waarom grijpt God niet in? Hij moet met stormen, aardbevingen en vuur een einde maken aan de goddeloosheid. Gods wegen zijn anders dan de onze. Dat heeft Hij treffend laten zien in de komst van Zijn Zoon: een gekruisigde Koning. Toch heeft de Heere zo redding voor verloren zondaren aangebracht. Hij heeft de Heilige Geest verworven, Die in de stilte mensenharten vernieuwt. Zo doet de Heere Zijn werk overblijven.

GELOOFSLEER

Christus is een Koning Die niet zonder onderdanen zal zijn. Zie de Nederlandse Geloofsbelijdenis, artikel 27.